

Telegraful

Organ național-biseric Str. Șaguna 8

Sibiu

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatal cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Valoarea solidarității

În orice domeniu de activi-
tate, pentru o mai bună lucrare,
se cere imperios solidaritate. Și
aceasta cu drept cuvânt. Căci
solidaritatea este «unitate ener-
getică». O imănunchere de ener-
gii spirituale sub puterea sugestivă
a unui ideal. Ea este forță con-
servativă și constructivă, fiindcă
se evidențiază ca realitate ener-
getică — prezentă, — ce pă-
strează experiența glorioasă a
trecutului și luptă să actualizeze,
în viața omenească, un ideal: bi-
nele și fericirea integrală.

Funcțiunea solidarității este
o trăire în colectiv, mărturisind
unison o formă superioară de
viață. Aceasta se caracterizează
prin disciplina ce se naște din
metoda de acțiune, și conștiință
de sine, care este localizarea idea-
lului urmărit.

Valoarea solidarității, ca uni-
tate spirituală și realitate colec-
tivă este determinată, în primul
rând, de valoarea absolută a idea-
lului — a adevărului — deservit,
și de calitatea conștiinței, de dis-
ciplina și persoanele înregimen-
tate în ea.

Dar, întru cât concepțiile de
viață și idealurile sociale, trâm-
bițate azi, sânt simple categorii
speculative ale minții omenești,
solidarizarea în slujba lor e sim-
plu fenomen, efemer, căci este
efectul relativității acestor elucu-
brații omenești. În dosul unei
atari solidarități rânjește satanic
idolul egoismului, vanității, mân-
driei, și neputinței omenești. Și
orice efort, orice acțiune este ori-
entată în senzul utilității perso-
nale, sau sociale, urmărindu-se
numai o prosperare în bunuri
materiale și o cucerire a gloriei
pământești. De aceea, numărul
solidarilor în astfel de scopuri
este mare, fiindcă lucrarea în du-
hul lor nu cere efort spiritual,
nici abnegație și nici jertfă. Con-
cepția unei atari solidarități este
largă și comodă, datorită relati-
vității ei. Însă existența ei în
viață este uzurpătoare, ear ac-
țiunea ei imorală.

Atunci se pune întrebarea:
care este forma cea mai desă-
vârșită a solidarității? Forma cea
mai desăvârșită a solidarității este
solidaritatea cea creștină. Ea are
ca principiu de viață un adevăr
absolut, ear în dosul acțiunii ei

plutește o atmosferă masivă a
eminenței morale. Nu caută să
îndeplinească voința oamenilor,
ci împlinește cu prisosință voia
lui Dumnezeu și luptă eroic pen-
tru a transplanta voia Lui în viața
acestei lumi. Solidaritatea cre-
ștină este desăvârșită, pentru că
este disciplinată, purificată de
orice umbră a păcatului și-i lumi-
nată de puterea Duhului sfânt.
Mântuitorul spune: «Unde sântei
doi sau mai mulți adunați în nu-
mele Meu, și eu sânt în mijlocul
vostriu prin Duhul sfânt».

Prima formă a acestei soli-
darități se vedește din momentul
chemării celor doisprezece apo-
stoli. Din momentul chemării,
viața apostolilor gravita spre un
singur centru, — Hristos. Dar,
și El începea deacum înainte să
trăiască, în conștiința omenirii,
prin ei, spre a se împlini «voia
Tatălui». «Celce mă primește pe
Mine, primește pe Celce m'a tri-
mis pe Mine și va avea viață
veșnică».

Și, El a fost primit cu entu-
ziasm, abnegație și jertfă de cei
aleși ai Săi... De ce? Pentru că
El a fost singura întrupare a
«idealului» vieții omenești. Eter-

nitatea venea în vremelnicie, —
Dumnezeu în lume, — spre a re-
integra pe «om» în veșnicia îm-
părăției cerești, deschizând și lă-
murind lumii drumul spre măn-
tuire. Lumina desăvârșirii Lui i-a
absorbit în «unitatea eternității»
cu atâta putere, încât «omul cel
vechi» a murit, renăscându-se
prin duh, «omul cel nou» în Hri-
stos Isus. «Cucerit am fost și eu
de Hristos», Ap. Pavel. Filip. 3
11. ca și ceilalți sfinți apostoli,
pe cari deatunci înainte un sin-
gur gând îi robea, spre o sin-
gură lucrare porneau, pentru prea-
mărirea Lui în lume, fie prin
moartea, fie prin viața lor. «Hri-
stos va fi mărit în trupul meu,
fie prin viață, fie prin moarte;
căci viața mea este Hristos»,
Filip. 1, 20, 21.

Unii ar putea spune, că era
foarte natural, ca apostolii să fie
atât de solidari în Hristos, și atât
de vrăjiți de personalitatea Lui,
căci s'au bucurat de oarecare de-
stăinuirii exoterice. Foarte natu-
ral. Pentru că, în ele nu era alt-
ceva, decât cunoașterea și lumi-
narea adevăratului scop al vieții
omenești. Ear desăvârșita cunoa-
ștere a adevărului nu poate de-

FOIȘOARA

PREDICĂ*)

— Rostită în catedrala din Sibiu
Dumneacă la 21 Decembrie 1930,
de Dr. VASILE BOLOGA, con-
silier mitropolitan —

Abia câteva zile mai avem până
la sărbătoarea Nașterii Domnului, și
sfânta evanghelie de astăzi nici nu
ne arată altceva, decât acest mare
eveniment din istoria omenimei, adică
actul nașterii Mântuitorului nostru
Isus Hristos.

Întâi ne arată viața neamului său,
din spiță în spiță, începând dela
Avraam, protopărintele poporului is-
rail din Canaan, pământul făgăduin-
ței, până la David împăratul: nea-
muri 14, apoi dela David până la
mutarea în Babilon sub Iehonia: alte
neamuri 14, și dela mutarea în Ba-
bilon până la nașterea lui Hristos:
iarăș neamuri 14. Deci 42 de gene-
rații, 42 de vârste din tată în fiu,

*) Din lipsă de spațiu, întârzierea. Red.

până la Hristos, strecurate în decurs
de 4000 de ani.

E negrăită mulțămire, să se cu-
noască obârșia unei familii, pe o linie
atât de întinsă, și cine nu va zări aci
«degetul lui Dumnezeu» cu nepătrunsa
lui purtare de grije, față de bietul
om pe acest pământ.

Ne arată apoi sfânta evanghelie,
însuș actul nașterii lui Isus Hristos.
O taină dumnezeiască, nepătrunsă de
mintea omului, petrecută însă aici pe
pământ, în sinul omenimei, în timp
și'n spațiu, în împrejurările următoare:

Întâiul împărat al Romei, Au-
gustus Octavianus, domnise 30 de
ani până la anul nașterii lui Isus Hri-
stos, iar după nașterea lui Hristos:
încă 14 ani. Acest împărat a isbutit,
după multă vărsare de sânge, să re-
stabilească ordinea în Roma, ce se
năruise cu totul, după uciderea bar-
bară a unchiului său, a marelui Ju-
lius Caesar. A dat apoi ordin, în al
30-lea an al domniei sale, să se facă
conscripția populației în întreaga îm-
părăție a Romei, de care se ținea și
Iudeea. Intocmai cum așteptăm și noi

în zilele acestea să se facă conscrip-
ția populației din România, pentru
bunele întocmeli ale viitorului nostru.

Atunci a grăbit și Iosif cu Ma-
ria la Bethleem, să se înscrie, pen-
trucă fiecare avea să se înfățișeze,
pentru conscripția populației, la locul
de obârșie a neamului său. Din acea-
sta pricină se adunase multă lume în
Vittfleem, încât Iosif și cu Maria nu
mai găseau loc și au rămas peste
noapte în apropierea orașului, într'un
smerit locaș al păstorilor, care-și pă-
șteau oile și vitele în câmpiile apro-
piate. În acest smerit adăpost, în ieslea
dobitoacelor, a născut Maria pe Isus,
în chiotile de bucurie ale păstorilor.
De aci a rămas până în ziua de astăzi,
că în frumoasele noastre colinde dela
Nașterea Domnului, an de an auzim
spunându-se cuvintele:

Ingerii cântau,
Păstorii fluerau,
Cu toții se bucurau...

Dinspre răsărit o stea luminoasă
a vestit popoarelor nașterea lui Isus,
oprindu-se deasupra locului unde sta
pruncul. După stea au venit Magii

dela răsărit, să se închine nou-născu-
tului Împărat al Iudeilor, cu aur,
smirnă și tămâie.

Auzind acestea Irod, împăratul
Iudeii, s'a tulburat foarte, pentru că
își temea domnia și a dat poruncă,
să se taie toți pruncii din Vittfleem
de doi ani în jos mai mici, cu gân-
dul ascuns ca să peardă pe Hristos.
Iosif însă, cu pruncul și cu muma lui,
s'au refugiat peste noapte în Egipt
și au scăpat de urgia tiranului.

Așa s'au petrecut acestea la na-
șterea lui Hristos, în al 30-lea an al
domniei împăratului Romei: August
Octavian, înainte de aceasta cu 1930
de ani.

Din istoria popoarelor de atunci
însă, mai știm un lucru. Știm anume,
că pe acel timp pretutindeni era un
presimț tainic în sufletele oamenilor,
și mai ales în Iudeea, că se apropie
un mare eveniment, care va schimba
fața lumii de pân' atunci.

Asemenea fenomene se ivesc și
în zilele noastre. Ca să spun un caz,
în preajma războiului mondial toată
lumea presimțea, că trebuie să urmeze

cât să cucerească, să asimileze viața noastră, identificându-ne cu el. Numai în felul acesta se explică marile cuceriri, ce s-au făcut de apostoli, în neamuri, prin evanghelie, și se fac de atunci și până azi, prin biserică.

Solidaritatea aceasta în Hristos — creștinismul — «este organul spiritual al marelui perechi de aripi, indispensabile pentru înălțarea omului, mai pe sus de el însuși, mai pe sus de viața de târătoare și de orizonturi mărginite, pentru a-l conduce prin răbdare, resignare și speranță până la seninătate; pentru a-l ridica mai pe sus de cumpătare, curăție și bunătate, până la devotament și sacrificiu. Nici rațiunea filosofică, nici cultura artistică și literară, nici chiar onoarea feudală, militară și cavaleriească, nici-un cod, nici-o administrație, nici-un guvern, nu pot să aducă acest serviciu. Numai el ne poate opri în loc pe priporul fatal, ca să stăvilească alunecășul pe nesimțite, prin care fără răgaz și cu toată greutatea ei, rasa noastră dă mereu înapoi», (H. Taine). Aceasta, fiindcă solidaritatea creștină, nu merge decât pe o singură cale în realizările ei, nu are ca obiectiv un singur adevăr, ear în organismul ei nu svâcnește decât o singură viață — Hristos. «Eu sunt calea, adevărul și viața». Este îmbrăcată în platoșea credinței și dragostii și a pus coiful nădejzii de mântuire. Idealul specific al creștinismului și legitim al vieții noastre, ce trebuie să robească întreaga ființă, captându-i energiile spirituale, în sensul realizării lui. Și... cred că nu este risc a vorbi azi de așa ceva...

Pr. C. Zolcan.

Căsătoria

Neapărat, deosebită precauțiune se cere la facerea pasului de mare însemnătate: căsătoria.

Unul afirmă, că *rațiunea* hotărăște în chestiunea de căsătorie. Altul pretinde, ca *inima* să fie busola sau conducătorul ei.

Adevărul însă e altul. Se poate întâmpla, că ambele forțe decizătoare, și rațiunea, și inima, sânt de acord, și totuși rezultatul e — dezastru.

Rațiunea, fără consimțământul inimii, se păcălește tot așa, cum se înșală inima nesocotind mintea.

Recunoaștem că sântem ca oameni imperfecti, dar tocmai d'aceia avem datoria și interesul a înălțura nefericirile, al căror izvor nu întâmplarea oarbă este.

Mai pe sus de toate, atât «el», cât și «ea» să-și examineze «eu»-ul, abandonând tot ce n'are de bază sinceritatea. Se potrivește oare în toată privința? Ce lipsește unuia, întregeste celălalt?

Să luăm apoi în considerație indicațiile binevoitoare ale celor ce ne au drag și cunosc ideile, sentimentele, inima și sufletul, cu un cuvânt: ființa noastră întreagă.

Temperamentele vioace sânt, în general, mai mult îndrăgostite cu ochii, decât cu inima; promit de obicei cer și pământ, credință, ascultare șcl., — dar nu prea pot gusta fericirea oferită de căsătorie, — din vina lor proprie!

Melancolicii, din fire, se spune că, sânt nenorociți. Premergători ai monahilor.

Cel mai nimerit s'ar părea temperamentul moderat, la care iubirea nepătată a trecut în pasiune nobilă. Puterea ce încolțește în inima lui, n'o ruinează.

Altminteri se potrivește: frumoașă și bună la inimă cu unul curat la suflet și bogat în spirit; femeia simțitoare cu nepretențiosul; o săracă cu sărac; săracă cu bogat, cam rar; bogată cu sărac, și mai rar!

Lovitură fatală pentru căsătorii este diferența mare a calităților intelectuale și etice: inteligent — imprudentă; inger — diavoliță; smirnă —

smoală; comoară — traistă cu rele... Sau invers!

Numai suflete înrudite, conștie de misiunea lor: pot ajunge la fericirea ce se dă unui muritor.

Marele Goethe în «*Suflete înrudite*» învederează cum înrudirea sufletelor nu-i născocire, ci e un dar de care puțini se fac părtași, din simplul motiv, că nu-l înțeleg.

E restrâns numărul acelor cari pot duce la îndeplinire bunul supranatural, aici se cere energie constantă din partea ambilor soți, vigoare de a lupta contra piedecilor și a întui misterul simțit. Invingând orice obstacol, prin căsătorie au devenit nedespărțiți, li s'au îmbinat sufletele într'un altar, ce au întemeiat lui Dumnezeu ca recunoștință în inimile lor surori... Aceasta e căsătoria ce duce la fericire. Dar, ea reclamă jertfă și osteneală.

Presupunem că doi tineri se «iubesc» reciproc. Cununia, recunoașterea legală a datorințelor conjugale înaintea lui Dumnezeu și a deapropelului — sub jurământ, — este eronată, când se celebrează în pripă. Trebuie ca fiecare să aibă în vedere: se iubesc în adevăr, le sânt favorabile caracterele, nu e la mijloc interesul pe care pierzându-l sau dobândindu-l dispăre «iubirea» și vâlul subțire nu mai acopere fățărnicia, ci rămâne realitatea crudă: ura.

Tinere! Să ai în vedere, că: omul își va găsi traiul fericit, conform vrednicilor ce și le-a câștigat, ear nu construind pe pietriș legătura «nedespărțită» între bărbat și femeie.

Dr. T. P.

S'a plăns papa, într'o alocuțiune ținută de curând, că propaganda protestantă sporește la Roma, cu toate că, în concordatul încheiat cu Mussolini, articolul 1 obligă statul italian să păstreze neschimbat caracterul «sfintei cetăți».

Dacă la Roma se plânge cineva de propagandă protestantă chiar în «sfânta cetate», cu atât mai vărtos ne putem plânge noi ortodocșii de propagandă papistă în capitala României, jignind biserica ortodoxă, ca b. o. cu planul înființării catedralei numite a «desbinării» ș. a.

INFORMAȚIUNI

Anomalie. Pe temeiul unui regulament, din vremea stăpânirii ungare, titlul de doctor în dreptul canonic la universitatea din Cluj, se acordă numai romano-catolicilor și greco-catolicilor. Situația aceasta, explicabilă pe vremuri, se menține la Clujul de astăzi, — ear absolvenții facultăților teologice ortodoxe sânt excluși dela acel doctorat. Până când?

Parlamentul. — camera și senatul român, — se redeschide în 19 l. c. între proiectele de legi, ce se vor desbata, sânt și proiectele de lege: contra cametei, și pentru înființarea băncii agricole.

O circulară a ministerului instrucțiunii, către rectoratele universitare și direcțiile școalelor secundare cere supravegherea strictă a tinerimii în afară de școală. Elevii dovediți, — că asistă la asociații cu caracter politic, sau cercetează astfel de întruniri, vor fi eliminați din toate școalele statului.

Alături de alte școale desființate, cu 1 Ianuar 1931 încetează să funcționeze și seminariile teologice din Craiova, Bălți și Buzău.

Monument. Din inițiativa popoului ort. român dela Sighet, a părintelui M. Munteanu, s'a format un comitet pentru a face lucrarea necesară în scop de a ridica, în Maramurăș, un monument potrivit decălicătorului de țară Bogdan Vodă.

Expoziție de copii, din toată țara, se organizează, în parcul Carol din capitală, în primăvara acestui an. Copiii cei mai bine îngrijiți vor fi distinși cu trei premii: de 5, 10, și 25 mii lei.

Școlarii și înmormântarea mareșalului. A impresionat adânc faptul, că în ziua înmormântării mareșalului Joffe, în 7 l. c., în toate școalele primare din Franța s'a ținut un minut de liniște evlavioasă.

o zguduire, trebuie să urmeze o schimbare. Și a urmat, în adevăr, încă peste închipuirile noastre.

Pe timpul nașterii lui Hristos, cu deosebire evreii din Iudeea erau pregătiți, că are să vie o schimbare în lume, că are să vină *Mesia*, cel vestit mai înainte de proroci, ca să mântuească lumea.

Despre acel *Mesia* însă, evreii aveau osebite păreri, osebite concepțiuni. Unii credeau, că are să vie ca un principe lumesc, puternic, cu mărețe însușiri sufletești, care va birui toate popoarele lumii și le va supune stăpânirii evreilor, popoului ales al lui Dumnezeu, orgoliul acestui popor. Alții iarăș așteptau dela venirea lui *Mesia*: libertatea vieții sufletești și morale a omenimei, pentru că se pierduse credința în religiile de până atunci, care nu mai prilejuiau popoarelor nici o mulțumire sufletească.

Cu un cuvânt, în așteptarea Mântuitorului, însuși poporul evreesc era împărțit în osebite păreri. Dar, toți așteptau sosirea celui făgăduit de proroci și pretutindeni se vestia cuvântul: «*Găsiți calea Domnului, drept faceți cărările lui*».

Acest cuvânt ne sună și nouă, pentru că și noi așteptăm venirea Dom-

nului. Astăzi însă, numai ca simbol ceresc așteptăm Nașterea Domnului, dar cu aceeași înălțare sufletească și cu aceeași comoară de sentimente bune, ca să-l primim, ca și părinții noștri de odinioară, cu tot ce avem mai bun, mai scump și mai curat.

În fața acestora o întrebare se impune: oare ce voește acela, a cărui sosire în zilele acestea o așteptăm, fie și numai ca simbol.

Răspunsul ni l-a dat de mult Apostolul Pavel, propovăduind, că noi toți suntem egali înaintea lui Dumnezeu, «*care voește, ca toți oamenii să se mântuiască și să vie la cunoștința adevărului*», (Tim. 1, 2, v. 4). Aceasta o voește Isus Hristos și pentru acest rost îl trimite Tatăl ceresc pe pământ. Pentru aceasta e vestea cea îmbucurătoare.

Veseliți-vă dar, popoarelor, ne strigă biserica. Isus vine, să ne ajute tuturor, deopotrivă tuturor. Celor fericiti, ca și celor săraci. Celor fericiti ori bogați, ca să nu-și peardă cumpătul în desfrăul mulțumirilor. Celor mahniti ori săraci, ca să nu slăbească cu inima, să nu ajungă pradă suferințelor, ci biruitori să se înalțe din valurile vieții, ca generație a luptei, generație a izbândei.

Celce a încredințat inima sa bunului Isus, în așest sens, acela a simțit, fără îndoială, plinătatea acestui ajutor ceresc. Apostolul Pavel mărturisește, că în Isus a găsit acea binecuvântată putere de viață, care întotdeauna l-a ridicat din ghiarele des-nădejdi.

Dar, știm noi toți, care trăim în fel și fel de împrejurări ale vieții, că numai Isus e în stare, cu bunătatea lui, cu idealul lui, să ne ajute, să ne mângâie.

Sunt unii, care nu cunosc acest ajutor ceresc, pentru că nu au încredințat inima lor bunului Isus, care ajută, ca și medicul operator, dacă îi încredințezi întreaga ta ființă, sufletul tău și trupul tău. Dacă primești povața lui și poruncile lui, «*pentru că lumina sânt poruncile lui pe pământ*».

Să înțelegem dar, că Isus voește să ne deschidă ochii gândurilor noastre, să vedem *nevoile vieții* în lumina învâțăturilor sale, ca să ne ridice din sinămagirile noastre, să ne abată dela răătăcirile și păcatele noastre. Astfel să fim vrednici slujitori ai *adevărului* și nu ai *închipuțiilor deșerte*. Pentru aceasta se cere *voința noastră proprie*. Altcum ne ferim înșine din calea doctorului și tămăduitorului nostru.

În acest chip vine Isus, să ne ajute, sădind suflet nou și inimă nouă în lăuntrul nostru, «*ca toți oamenii să se mântuiască și să vie la cunoștința adevărului*». Deci, suflet nou, inimă nouă, aceasta e problema, aceasta e admoniția Apostolului când zice: «*Curățiți aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătura proaspătă*» și nu uitați, «*că puțin aluat dospește toată frământătura*». (Corint. I 5, v. 6 și 7).

Au doară între noi nu e trebuință de acest aluat, de acest har al Domnului? Între noi nu sunt griji și lipsuri, nu sunt boale trupesti și sufletești, atâtea suferințe și mizerii? Adese-ori, durere, ca urmări ale păcatelor noastre.

Pentru acestea trimite Domnul ajutorul său. Ajutor însă, care *trebuie săvârșit prin noi înșine*, dacă mai viază în sufletul nostru măcar o scântie din duhul lui Isus, care și-a dat și viața pentru răscumpărarea noastră.

În fața acestei pilde covârșitoare, se poate, să mai stăm reci, cu inima împietrită, egoiști și nepăsători?

Să știm, iubitorilor Frați, că inima noastră o cearcă Isus. Ca să dăm dovezi, întru-cât iubirea deapropelului se mai arată prin noi și se răspândește prin noi.

Zile «fără noroc». Sânt astrologi cari împart zilele anului în zile «cu» și «fără» noroc. După această împărțire, cece întâmplător se îmbolnăvește în zi «fără noroc», moare de sigur, (mai curând sau mai târziu); cece se căsătorește în astfel de zile, acela nu peste multă vreme se vor despărți (o profeție nu prea grea în epoca modernă); cece încheie afaceri în aceleași zile, nu vor izbuti ș. a. m. d. Zile «fără noroc» în 1931, ar fi să fie următoarele: 6, 7, 8, 12 Ianuar; 11, 17, 19 Februar; 16, 17, 18 Martie; 12 April, și încă vre o câteva. Spre fericirea muritorilor, celelalte zile din an sânt declarate toate «cu noroc». Pentru ce e așa, și nu e altcum, nu ni se explică. Totuș unii vreau să ne dea oarecare lămurire: luna lui April b. o. e nepăcută, pentru că atunci fu omorât Avel de fratele său Kain; Noemvrie 30 este zi neagră, fiindcă atunci s'a născut Iuda Isarioteanul..

Meditații

Să schimbăm firea cea veche

«Ca să lepădați voi după cea mai înainte viețuire pe omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii. Și să vă înnoiți eardș cu duhul minții voastre. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului».

Efes. 4, 22—24.

Poate credința creștină să schimbe firea omului? Eată o chestiune discutată, la care se dau variate răspunsuri.

Vor fi existând persoane, despre care se declară că au fire ce nu se mai poate îndrepta și preschimbă nici sub influența cuvântului sfânt al lui Dumnezeu.

Veniți dar, să deschidem lui inima noastră, când numai câteva zile ne mai despart de sărbătoarea Nașterii Domnului, sărbătoarea bucuriei.

Apostolul însuși ne strigă: «**Bucurați-vă pururea întru Domnul. Și lăraș zic, bucurați-vă. Blândețele voastre să se facă cunoscute tuturor oamenilor. Domnul este aproape.**» (Filip IV, 4—5).

Să urmăim deci cuvântul Apostolului și să ne bucurăm, dar, să facem bucurie și altuia, ca să fie deplină bucuria, pentru că creștinul adevărat trebuie să știe, că **bucuria** și **creștinismul** sunt două lucruri egale, două gândiri sinonime, și datorită creștinului e, să înalțe și să răspândească aceasta bucurie, unde numai e posibil în împrejurimea sa.

În natură de câte-ori se naște o viață, e bucurie. Și cel din urmă firicel de iarbă, când răsare sub raza soarelui, produce o bucurie. Nașterea Domnului însă, e mai presus de toate și e cea mai înaltă bucurie posibilă. Să facem deci bucurie tuturor creștinilor, tuturor fraților noștri întru Domnul. Și atunci la cine să ne gândim întâi de toate, decât la vatra săracului, unde razele bucuriei pătrund atât de rar. Aici țintește blândul Isus cu ajutorul

Mulți sânt însă convingși, că Isus influențează real asupra sufletelor.

Primul Ucenic al lui Hristos au fost de comun acord în această privință cu Sfântul Apostol Pavel: «**Aceasta știind, că omul nostru cel vechi cu Dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului. Pentru că celce a murit, s'a îndreptat de păcat. Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și via împreună cu Dânsul.**» (Rom. 6, 6—8).

Această afirmație e rezultatul vieții apostolilor petrecută în comunitatea întâie a lui Hristos, fiind în intim și sfânt contact cu Dânsul.

Există un suprem adevăr în viața noastră spirituală: sufletul impresionează puternic asupra caracterului. Deci orice schimbare în domeniul spiritual se traduce și prin modificarea caracterului, căci caracterul nu-i altceva, decât o expresie a stării sufletului.

Nu se poate concepe, de câtră un om cu mintea sănătoasă, că poți fi în adevăr credincios lui Hristos și totuș să albi o conduită nesuportabilă față de cei ce sânt în contact imediat cu tine, cari îți vor spune: Așa credincios pot să fiu și eu; n'am decât să nu înjur, să nu consum multă bețură spirtoasă și să merg regulat la cultul divin; încolo, pot să mă supăr pentru orice, pot să dau voie liberă vechiului meu caracter, pot să mă port cum îmi convine și cum vreau, — doar sânt credincios!

În teorie sânt mulți creștini; dar, ce zice Isus de viața ta zilnică, omule?

Există un suprem adevăr: orice teorie, care n'are aplicația ei practică, își pierde valoarea. Ne spune Sfânta Scriptură: «**Precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.**» (Iacov 2, 26).

În domeniul spiritual Isus posedă o energie unică în felul ei. Prin

său, **săvârșit prin noi înșine.** Aici să îndreptăm privirile noastre, unde nevoile sunt mai arzătoare, îndeosebi acum, după crâncenul război, a cărui urmări și azi le mai simțim.

Câte văduve de război nu sunt încă, cu orfanii copilași pe lângă ele, singura lor avere, înfiorate și îngrijorate, că lipsește tatăl copiilor, lipsește razimul părintesc, lipsesc mijloacele și Ajunul Crăciunului nu mai e, cum a fost odată. Ingerul cel dragălaș nu mai împarte darurile cu atâta bogăție. Vatra e rece, masa e săracă, ori chiar lipsită.

O, și câte nu sunt suferințele și mahnirile inimii omenești? Dar toate acestea trebuiesc alinate, ușurate, ori chiar înlăturate, căci nu pentru desnașdejdi ne e viața dată, ci pentru luptă și biruință asupra tuturor mahnirilor ce ne pot întâmpina în viață. Aceasta e resemnarea creștinească, hărăzită nouă dela bunul Dumnezeu ca o distincție proprie creștinului adevărat.

«**Bucurați-vă dar, pururea întru Domnul. Și lăraș zic bucurați-vă!**». Și pentru că să biruiți orice durere, gătiți-vă să faceți și altuia bucurie, în care veți găsi ușurarea mahnirilor proprii. Când legăm ranele altuia și noi simțim o alinare.

Jerfta Sa ispășitoare stabilește o nouă conexiune între noi și Dumnezeu. Grație Lui, starea de indiferență, sau de teamă, ce am avut adineaori față de Dumnezeu, este schimbată prin o stare de încredere, de înțelegere și de iubire față de Dânsul. Atmosfera, creată prin aceste bune dispoziții sufletești, ușurează renașterea caracterului nostru. Acest fenomen se petrece în fiecare suflet predat în adevăr Domnului. Știm, cum au mărturisit ferm mii de credincioși pe Isus Hristos înaintea lumii, fără să fi pronunțat nici un cuvânt, încât numai conduita lor binecuvântată de Dumnezeu a verificat tăria credinței lor.

De aceea, dacă mai sânt oameni, cari se cred a fi creștini adevărați, dar caracterul lor persistă să fie violent, înepător, arrogant, atunci deșartă este creștinătatea lor. Dumnezeu să-l lumineze, ca să-și recunoască starea faptică și să se pocăiască din nou, căci altminteri sânt pierdute sufletele lor pentru eternitate.

Fericiți sântem cei ce avem un Mântuitor, care ne reînnoiește, iertându ne culpele trecutului și îndreptând pașii noștri câtră viața eternă în unire cu El!

Isus preschimbă și modul nostru de viață, producând renaștere radicală.

Înainte de ce L-am cunoscut pe Dânsul, voința noastră eră inspiratoarea visurilor, planurilor și faptelor noastre. Noi luaserăm hotărârile noastre conform principiului arbitrar: asta îmi place, asta nu-mi convine.

Dar, după predarea noastră integră Domnului, preocupăția are să ne fie ceea ce a fost a sfântului apostol Pavel: «**Doamne, ce voești să fac?**» (Fapt. 9, 6).

Așa procedând, ne salvăm de tirania egoismului, cu ambițiile lui de profit personal, și trecem pe terenul

activității religioase și morale: **Ne cuprinde spiritul de nobleță, de generositate, de devotament, urmând exemplul sublim al Celulce a venit să servească: «Pentru că și Fiul Omului n'a venit ca să-l slujească Lui, ci ca să slujească El și să-și dea sufletul Lui răscumprare pentru mulți.**» (Marcu 10, 45).

Câte exemple am putea cita, care argumentează, că Hristos poate să transforme pe cel violent în blânzi, pe cei avari în darnici pentru cele divine și umane, pe cel corupți în nobili, pe cel aroganți în modești...

Noi, cari ne numim buni creștini, datorii sântem să demonstrăm întâi familiei noastre și apoi mediului în care viețuim: proba practică, cumcă cine înțelegează în adevăr în Hristos, acela-i făptură nouă. Să ne examinăm interiorul, și totul ce trebuie eliminat din vechiul trecut, să-l înlăturăm, făcând să dispară prin puterea lui Hristos:

«**Curățiți dar aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum santeți fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi s'au jertfit, pentru aceea să prăznuim nu întru aluatul cel vechi, nici întru aluatul răutății și al viclesugului, ci întru azimele curăției și ale adevărului,**» (1 Cor. 5, 7, 8)

Să viețuim în intimitate cu Acela, Care păzește sufletul salvat să nu se întoarcă la trecutul trist, și Care ne îndeamnă a-L imita: «**Și am văzut cer nou și pământ nou; ...eată toate le fac nouă.**» (Apocalips 21, 5).

Pr. Cpt. Dr. T. Potcaș.

Organizați Oastea Domnului

Ingerașul tănuț al mamei, cu darurile ei surprinzătoare, care de atâtea-ori se sacrifică pe sine, ca să vadă barem o rază de bucurie pe fețele copilașilor săi. O, faceți această bucurie întru Domnul, și în zilele noastre, care, deși sunt mai grele în traiul vieții de-acum, dar să fie cu atât mai educative și mai instructive.

În acest chip încălziți inimile, să vedeți scânteind ochii de bucurie până și în cea din urmă colibă, pentru ca toți împreună să putem cânta cu ingerii dela Nașterea Domnului: **Mărire întru cel de sus lui Dumnezeu, pre pământ pace, între oameni bună-voare!**... Amin.

Maghiari? Din comuna Ditrău, județul Ciuc, s'a raportat ministerului, că numeroși români greco-catolici din acea comună, — dar și din alte localități ardelenne, — cu prilejul recensământului și sub presiunea partidului maghiar, au declarat că sânt de naționalitate maghiară. — Când familiile: Stoica, Suciu, Truța, Goga, Chindea etc. sânt prezentate ca ungurești, se falsifică adevărul.

Organizați Soc. Sf. Gheorghe a tinerimii

Nr. 16/1931

(4) 1—1

Prăvălie de închiriat

Localul de prăvălie din Sibiu, Strada Avram Iancu Nr. 5, ocupat astăzi de librărie, este de închiriat pe termen de trei ani începând din 1 Februarie 1931.

Reflectanții vor înainta cererile lor Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, până la 29 Ianuarie a. c.

Consiliul arhiepiscopesc.

Oficiul protopopesc al tractului Zarand.

Nr. 778/1930

(3) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Dupăpiatră Sat din protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele sunt următoarele:

1. Salarul dela Stat, Conform coalei B.

2. Stolele obișnuite.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs subsemnatului Oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 20 Decembrie 1930.

Oficiul protopopesc ort.-rom. al Zarandului, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 390/1930 prot.

(1) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a doua vacanță din Poplaca, parohie de clasa I-a, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela cea dintâi apariție a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 5 jug. 116 stânjini □.

3. 3 stânjini lemne de foc dela comuna politică, aduse în curtea preotului.

4. Stola obișnuită în parohie.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să-și trimită petițiile cu documentele necesare în termen oficiului protopopesc Sibiu, prezentându-se în parohie spre a fi cunoșcuți de credincioși.

Oficiul protopopesc al tractului Sibiu în înțelegere cu consiliul parohial din Poplaca.

Emilian Cioran,
protopop.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhiepiscopice a apărut și se află de vânzare la Librăria arhiepiscopice din Sibiu:

Istoria Desrobirii Religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

SILVIU DRAGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de poștă Lei 20.

Volumul I costă Lei 200

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30— + spese Lei 5—. Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopice din Sibiu, trimițând prețul prin mandat poștal.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhiepiscopice:

Introducere în sfintele cărți

ale

Testamentului Vechiu

de Arhiepiscopul-Mitropolit Dr. VASILE TARNAVSCHI prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400—. La comanda se alătură Lei 20— pentru spese poștale.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhiepiscopice și se află de vânzare la Librăria arhiepiscopice din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică „Andreiană”, din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la înțelegerea din exegetică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55—. Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comanda de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhiepiscopice.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

A APĂRUT:

Scrisori către Simforoza In pământul făgăduinții

de

Gala Galaction

Prețul 80 lei, plus spese poștale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopice din Sibiu

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului Nr. IX

Cum s'a făcut unirea cu Roma în Ohaba-Forgaci?

(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude

de

Dr. Gh. Ciuhandu

consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela Librăria Arhiepiscopice din Sibiu. Prețul Lei 25— plus spese Lei 5—.

Dela Librăria Arhiepiscopice din Sibiu, se poate procura

CURS

de

Indrumări misionare

pentru folosirea studenților în teologie, preoților parohi și misionarilor eparhiali

de

Dr. VASILE GH. ISPIR

profesor la Facultatea de teologie din București.

Prețul Lei 440—, plus spese poștale Lei 20—

A apărut, în a treia ediție, romanul:

MARTIRII,

de **Constanța Hodoș**, cu o prefață de Ion Gorun. București, Tip. I. Copuzeanu.

De vânzare la Librăria Arhiepiscopice din Sibiu. Prețul 60 lei, și porto.

La Librăria Arhiepiscopice a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească

Intocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților»

ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)

Cartea întâia

Prețul Lei 225.

Dela Librăria Arhiepiscopice din Sibiu, se poate procura cartea:

Înalt Prea Sfinția Sa Patriarhul României

DR. MIRON CRISTEA

Înalt Regent

OMUL și FAPTELE

Contribuțiuni la studiul istoriei bisericești române ortodoxe contemporane

de

ION RUSU ABRUDEANU

Volumul I

Prețul Lei 500—, plus spese poștale Lei 20—. Suma se poate trimite prin mandat poștal.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de **E. HODOȘ**. Volumul conține, pe 196

pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhiepiscopice din Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

În editura Sfintei Mănăstiri-Neamtu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopice din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat poștal.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhiepiscopice a apărut și se află de vânzare la Librăria arhiepiscopice din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS

profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată

de

Dr. DUMITRU STANILOAE

profesor la Academia teologică „Andreiană”

Prețul Lei 400—, plus spese poștale Lei 20—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comanda de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Dela Librăria Arhiepiscopice se poate comanda:

Urcarea Calvarului

traducere din limba franceză

de

A. și L. Moisescu-Villea

Prețul Lei 70—, plus spese poștale Lei 10—

Au apărut:

Manuale de limba română

de **E. HODOȘ**

I. Carte de citire și Gramatică pentru clasa a 4-a secundară;

II. Noțiuni de Stilistică și Poetică și Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); și

III. Elemente de Ist. Literaturii

Se găsesc de vânzare la LIBRĂRIA ARHIDIECEZANA în Sibiu

La Librăria Arhiepiscopice din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitropolit

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 560—, plus spese poștale Lei 20—

A apărut

și se află de vânzare la Librăria Arhiepiscopice din Sibiu

Monografia

comunei bisericesti rom. ort. a Sfintei Treimi din Brașov-Tocile.

de

VASILIE SFETEA

paroh.

Prețul Lei 80— plus spese poștale Lei 10—

La Librăria Arhiepiscopice se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutului scriitor, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.